

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 60 (1011)

Otrdien, 1957. g. 21. maijā

8. gads

ZIBENS

Vasarāju sēja pabeigta

Kolchozs «Sarkanais karogs» (priekšsēdētājs b. Beinarovičs, agronoms b. Brūveris, partijas pirmorganizācijas sekretars b. Polikarpovs) pabeidza vasarāju sēju. Liels nopelns šeit MTS traktoru brigadei (brigadieris Artemijs Kuzmins). Vasarāju sēja pabeigta 12 dienās.

Pašreiz kolchoza darbarūķi uzsākuši kukuruzas sēju, lai pilnīgi nodrošinātu sabiedriskos lopus ar pietiekamu daudzumu lopbarības.

Kompleksās brigades brigadieris

Ja kurš prasa pēc Vitalija Čirsenieka, tad iekatr kolchoza „Nākotne” kolchoznieks pabrīnēsies — nu kur tad citur šis var būt, ja ne uz lauka.

Ka tas tiešām tā ir, mēs pārliecinājamies vairākas dienas un rītus pēc kārtas. Pirmo reizi b. Čirsenieku satiekam uz mistra sēšanas lauka. Pāris dūšīgu zirgu velk sējmašīnu, ko vada Antona Kursiša prasmīgās rokas. Juris Leitīns nupat atvedis pēdējos graudu maisus. Bet brigadiera uzmanīgais skats seko visam, kas notiek uz lauka, acis vizmo prieks — jā, šogad gan ražai jābūt labai, būs barība arī lopiem, — tā kā pielikdams gala punktu savām domām Vitalijs nolēma, un stingriem soļiem vētreiz aizgāja uz sējmašīnas pusī.

Kad mistra sēja tuvojās nobeigumam, b. Čirsenieks pastāstīja mums par savu brigadi, saviem laudim, par tās vadīšanu.

— Par brigadieriem es strādāju pirmo gadu. No sākuma negāja gludi, daudz nelīdzēja arī mana vidusskolas izglītība, bet vēlāk man palīgā nāca biedri — vecie praktiķi Lietavnieks, Grandāns un Škapars. Viņu padomi un manas vidusskolā gūtās zināšanas sekmēja darbus brigādē, — teica b. Čirsenieks. Graudaugu sēja iet uz beigām, palikuši tikai pāris hektaru miežu. Pāris dienās iedēstīsīm visus kartupeļus. Šodien kolchoznieki beidz šķirot kartupeļu sēklas, sāksim arī kukuruzas sēju. Zeme šai lopbarības kultūrai ir jau sagatavota, bet 1. vi-

dusskolas skolēni tur lielajā šķūnī kuļ kukuruzas sēklas. Brigadiera vārdus apliecināja jaunās jauniešu čalas un darba rīku kaudzieni.

Un tā rit visas šīs siltais pavasara dienas. No agra rīta līdz vēlam vakaram brigādē valda rosme. Brigades laudis stājusies cīņā par visu kulturu augstām ražām. Sacensības gaitā izvirzījušies daudzi pirmrindnieki un kaut gan jauniešiem arī šinī jomā būtu jādod priekšroka, taču vislabāk strādā gados veco kolchoznieču Teklas Kusiņas un Monikas Vucenas rokas. Viņas un vēl daudzas citas brigades sievietes pašas pirmās sastopam pie darba. Pēdējās viņas aiziet arī uz mājām. Bet, lūk, ne visas tā strādā. Kas kaiš tikpat ākli nestrādāt Genai Butānei un nesen uz dzīvi kolchozā „Nākotne” iebrukušajai kolchozniecei Vjaksai? Vai mājas, saimniecība? Tas nu gan nav attaisnojums. Sava saimniecība ir katram kolchozniekam un „Nākotnes” vadība laiku prot sadalīt tā, lai kolchoznieks blakus sabiedriskajam darbam varētu tikt galā arī ar savu piemājas dārziņu. Vajadzīga tikai griba, darba mīlestība, vajadzīgas katra kolchoznieka un kolchoznieces rūpes par kolchoza augšupeju.

Taču šādu kolchoznieku brigādē ir nēciņš skaits. Vairumu sastāda draudzīgs, cieši saliedēts kolektīvs, un nav nekādu šaubu, ka šis kolektīvs jaunā un enerģiskā brigadiera vadībā paturēs savu pirmrindas kolchoza godu.

Līvānu rajona kolchoza «Nākotne» valdes un brīvprātīgo ugunsdzēsēju kopas AICINĀJUMS

visām rajona kolchozu valdēm un brīvprātīgo ugunsdzēsēju kopām

Padomju valdības un Komunistiskās partijas vadībā padomju tauta sekmīgi realizē 6. piecgades plānu. Arī mēs, lauksaimniecības arteļa „Nākotne” kolchoznieki, sekmīgi strādājam un gūstam panākumus mūsu kolchoza nostiprināšanā. Gadu no gada pieaug kolchoza ienākumi, ceļas kolchoznieku materialā labklājība.

Dažos gados esam uzcēluši liellopu un cūku fermas, kapitāli pārbūvējuši garažu un kolchoza klubu. Par kolchoza līdzekļiem iegādājām daudz sīkāk ugunsdzēsības inventāru. Pie jaunbūvētām fermām izrakta ugunsdzēsēju ūdens tvertne.

Par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai izsaucam uz socialistisko sacensību visas rajona kolchozu valdes un brīvprātīgo ugunsdzēsēju kopas un uzņemamies sekojošas saistības:

1. Plaša masu izskaidrošanas darba un regulāri izvesto profilaktisko pārbaužu rezultātā socialistiskās sacensības periodā novērst ugunsgrēka izcelšanos lauksaimniecības arteļa „Nākotne” teritorijā.
2. Kolchoza centrā noorganizēt nepārtrauktu diennakts dežuru.
3. Uzturēt teicamā kārtībā ugunsdzēsības tehniku un inventāru.
4. Regulāri, 2 reizes mēnesī, izvest apmācības ar brīvprātīgo ugunsdzēsēju kopas biedriem.

5. Kolchoza spēkiem līdz 1957. gada 25. maijam apgādāt visas sabiedriskā sektora ēkas ar nepieciešamajiem ugunsdzēsības rīkiem (ķekšiem, spaiņiem, lāpstām u. t. t.), kā arī ar ugunsdzēsības ūdens tvertnēm.

6. Līdz 1957. gada 1. jūlijam uzcelt kolchoza centrā ugunsdzēsēju depo (šķūni).

7. Līdz 1957. gada 15. jūnijam ierīkot zibēpnovēdējus visos jaunbūvētajos kolchoza objektos.

8. Kontrolēt un nodrošināt ugunsdzēsības normu un noteikumu izpildi jaunbūvēs.

9. Sistemātiski rīkot pārrunas ar iedzīvotājiem par ugunsdrošības normu un noteikumu ievērošanu un izpildīšanu.

10. Nodrošināt ar ugunsdzēsēju dežurām visas sapulču, sarīkojumu, kino izrāžu un labības kulšanas vietas.

11. Regulāri, bet ne retāk kā reizi ceturksnī, saviem spēkiem veikt pilnīgu ugunsdrošības stāvokļa pārbaudi kolchoza sabiedriskajā un kolchoznieku dzīvojamā sektorā.

12. Panākt, lai visi brīvprātīgo ugunsdzēsēju kopas biedri, strādājot ražošanas darbā kolchozā, izpildītu un pārsniegtu izstrādes normas.

Lauksaimniecības arteļa „Nākotne” valdes priekšsēdētājs: A. Rušenieks
Lauksaimniecības arteļa „Nākotne” brīvprātīgo ugunsdzēsēju kopas priekšnieks: Z. Zvirbulis

SĒJAS DARBI TUVOJAS NOBEIGUMAM

Izmantojot labvēlīgos laika apstākļus, sevišķi lielu vērību lauksaimniecības arteļa „Uzvara” kolchoznieki piegriež pavasara sējai. Arteļa darbarūķi kopīgi ar mūsu MTS mehanizatoriem (brigadieris b. Bišenieks) ik dienas rūpējas par pavasara sējas ātrāku nobeigšanu.

Pareizi izmantojot arteļa strādājošos traktorus, arteļa biedri graudaugu un viengadīgo zālāju sējas plānu izpildīja 17. maijā, sēju veicot nepilnās 15 dienās, kur sevišķi lieli nopelni ir trakto-

ristiem A. Lazdānam, J. Strodānam, J. Lazdānam, E. Upītim, Salietim, Cepļukam un Gadzānam.

Kā pirmie graudaugu sēju 14. maijā veica arteļa I brigades kolchoznieki (brigadieris b. Lazdāns), iesējot 48 ha graudaugu (plāns 47,5 ha). Šīs brigades kolchoznieki sēju veica 8 dienās. Sevišķi labi šajā brigādē strādāja traktorists A. Lazdāns un J. Strods, kas ar traktoru DT-54 (Nr. 40) gandrīz nedēļas laikā apara un sagatavoja sējai nepieciešamos laukus, bet traktorists

Jāzeps Gadzāns ar traktoru SHTZ (Nr. 29) veica sēju ar traktorvilkmes sējmašīnu.

Nedaudz vēlāk, 17. maijā graudaugu, viengadīgo zālāju un linu sējas plānu izpildīja arī arteļa II brigades (brigadieris b. Smolenskis) kolchoznieki.

Pašlaik lauksaimniecības arteļa „Uzvara” biedri kopīgi ar traktoristiem pieliek visas pūles, lai pavasara sēju nobeigtu visdrīzākā laikā.

O. Pārups

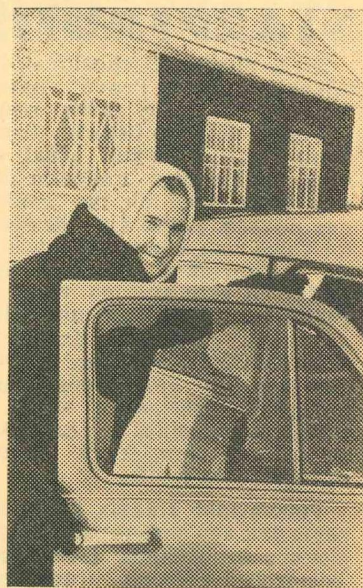
MŪSU REPUBLIKĀ

Rēzeknes lokomotīvu depo šais dienās beidzās racionalizācijas priekšlikumu iesniegšanas un ieviešanas mēnesis.

Attēlā: depo racionalizatoru grupa. No kreisās — atslēdznieks S. Stankevičs, mehāniskā ceha meistars P. Kudrjavcevs, sagatavošanas ceha meistars B. Ļaskovskis un elektrocēha brigadieris A. Zacharevičs.

LTA fotohronika

Kārsavas rajona kolchoza „30. let komsomola” cūkkope Veronika Urtāne ir prasmīga bekoncūku nobarotāja. Par savu darbu viņa saņem labu atalgojumu.

Attēlā: V. Urtāne pēc darba ar savu automašīnu dodas uz pilsētas kinoteātri.

(LTA fotohronika)

Latvijas PSR Ministru Padomē

Par ciemu padomju socialistiskās sacensības rezultātiem 1956. gadā

Latvijas PSR Ministru Padome izskatījusi rajonu Darbaļaužu deputātu padomju izpildkomiteju rezumētos ciemu padomju socialistiskās sacensības rezultātus 1956. gadā. Republikas Ministru Padome atzinusi par 1956. gada socialistiskās sacensības uzvarētājiem Bauskas rajona Codes ciema padomi, Dobeles rajona Annenieku ciema padomi un Talsu rajona Ģibuļu ciema padomi, piešķirot tām ceļojošos Sarkanos karogus un pirmās naudas premijas 3 tūkstošu rubļu apmērā.

Otrās naudas premijas 2 tūkstošu rubļu apmērā piešķirtas Bauskas rajona Īslīces ciema padomei, Jelgavas rajona Glūdas ciema padomei, Valmieras rajona Kocēnu ciema padomei un Gulbenes rajona Galgauskas ciema padomei.

Trešās naudas premijas — 1.000 rubļu katra — piešķirtas Baldones rajona Zālītes ciema padomei, Cēsu rajona Vaives ciema padomei, Priekules rajona Bārtas ciema padomei, Siguldas rajona Alāžu ciema padomei, Rūjienas rajona Naukšēnu ciema padomei, Madonas rajona Kusas ciema padomei, Ilūkstes rajona Dvietes ciema padomei, Kārsavas rajona Baltinavas ciema padomei, Limbažu rajona Braslavas ciema padomei un Aucēnu rajona Penkules ciema padomei.

Ministru Padome atzīmējusi, ka labi strādājušas šādas ciemu padomes: Austrumu un Dobeles (Dobeles rajons), Vandzenes un Talciena (Talsu rajons), Mežotnes, Pilsrundāles, Rundāles un Gailīšu (Bauskas rajons), Bērzaines (Valmieras rajons), Valkas un Jērcēnu (Valkas rajons), Višķu un Dubnas (Daugavpils rajons), Golīševs (Kārsavas rajons), Griškānu (Rēzeknes rajons), Gāršenes un Pilskalnes (Ilūkstes rajons), Gaviezes (Liepājas rajons), Dunalas un Lažas (Aizputes rajons), Jeru un Lādes (Rūjienas rajons), Zaņas un Raņ-

ķu (Skrundas rajons), Zaļesjes (Zilupes rajons), Inčukalna (Siguldas rajons), Sarkanarmiešu (Krāslavas rajons), Kalsnavas (Pļaviņu rajons), Liepupes (Limbažu rajons), Leimaņu (Jēkabpils rajons), Mārupes (Rīgas rajons), Medņevas (Abrenes rajons), Meijera (Alūksnes rajons), Puzes un Ugāles (Ventspils rajons), Pēternieku un Staru (Līvānu rajons), Sokolu (Vilānes rajons), Saldus (Saldus rajons), Savienas (Krustpils rajons), Strazdes (Kandavas rajons), Andrupienes (Dagdas rajons) un Ērgļu rajona Ērgļu ciema padome.

Ministru Padome uzlikusi par pienākumu ciemu padomju izpildkomitejām, izmantojot labāko ciemu padomju pieredzi, visnotaļ uzlabot organizatorisko un masu darbu iedzīvotāju vidū. Ciemu padomēm uzdots iesaistīt praktiskajā darbā visus deputātus un pareizi organizēt pastāvīgo komisiju darbību, lai tās, balstoties uz aktīvu, palīdzētu padomēm un izpildkomitejām realizēt saimnieciskās un kulturas celtniecības plānus, noskaidrot iedzīvotāju vajadzības un priekšlikumus, izstrādātu pasākumus to izpildīšanai, kā arī pārbaudītu iestāžu, uzņēmumu un organizāciju darbu, palīdzētu atklāt rezerves saimniecības un kultūras tālākai attīstīšanai, aktīvi veicinātu padomju, to izpildkomiteju un augstākstāvošo organu lēmumu realizēšanu.

Ciemu padomju izpildkomitejām regulāri jāsniedz vēlētajiem pārskats par savu darbu, kā arī jāinformē vēlētaji par pieņemtajiem lēmumiem, jāorganizē vēlētajū norādījumu un priekšlikumu realizēšana.

Ciemu padomju pienākums visnotaļ celt kolchoznieku, padomju saimniecību strādnieku un lauksaimniecības specialistu darba aktivitāti socialistiskajā sacensībā par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai. (LTA)

Partijas dzīve

Komunisti sējas laikā

— Pavasara sēju veiksim 10–15 dienās, — kolchoza „Zelta vārpa“ komunisti un aktīvs nolēma savā sapulcē. Viņu vārdi sakrīt ar darbiem. Vasarāju sējas plāns izpildīts jau gandrīz par 60 procentiem, bet cukurbiešu pat pārsniegts. Pilnā sparā rit linu, kukuruzas un kartupeļu sēja. Šo un nākamo panākumu atslēga šajā kolchozā ir un paliek — pareizi izvērsta socialistiskā sacensība un masu politiskais darbs. Lai uzskatāmāk un ik dienas varētu redzēt socialistiskās sacensības gaitu starp brigādēm, kolchozā ir iekārtots krāsains ripķītis, kurā norādīti darbu veidi. Ik dienas rēķinvedis rādītājus pagriež tā, lai uzreiz būtu zināms, kura brigāde iet priekšgalā un kura atpaliek. Sevišķi interesanti pasekot otrai un trešai brigādei, kuras sacensās savā starpā. Otrā brigādi vada visā rajonā pazīstamais brigādiere b. Zundāns, bet trešo — pats partijas pirmorganizācijas sekretars b. Cvetkovs. Uz šo dienu abas brigādes atrodas gandrīz uz viena līmeņa, rezultātus izšķirs sējas turpmākā gaita.

Sekojojot KPFSR un Moldavijas PSR pirmindas kolchozu piemēram, kolchozā strauji ceļas piena izslaukumi. Aprīlī vien piena izslaukums no katras govys cēlies par 43 kg, bet septiņu mēnešu laikā — par 170 kilogramiem. Arī šo panākumu palīdzēja gūt plaši izvērsta socialistiskā sacensība slaucēju vidū. Katrā

fermā šeit ir sacensības līgums un atspoguļota tā izpildes gaita. Regulāri vienreiz kvartālā un pēc vajadzības arī biežāk notiek slaucēju sacensības rezultātus un premijas slaucējas pirmrindnieces.

Lielu lomu sējas laikā spēlē „Zibens“, ko rediģē bibliotekas vadītāja b. Šķeltiņa. „Zibens“ sadalīts divās daļās, no kurām viena atspoguļo sasniegumus un pirmrindniekus, bet otrā — rāda trūkumus un to nesējus — slaukstus un ierāvējus. Regulāri iznāk kolchoza sienas avīze „Zelta grauds“.

Pavasara sējas dienas iekārtotas tā, lai darba rūķi varētu noskatīties arī kino, noklausīties lekciju un padejot. To nodrošina kolchozā esošā kino iekārta, plašās kluba telpas un teicamie kultūras darbinieki.

Un visur, kur strādā darbarūķi, redzams komunistu personīgais piemērs. Lūk, b. Anifimovs strādā no agra rīta līdz vēlam vakaram pie sējmašīnas. — Anifimovs mums ir tāds cilvēks, ja viņam neatgādina par atpūtu, tad viņš no sējmašīnas tā arī nenokāptu, — saka pirmorganizācijas sekretars b. Cvetkovs. Ar savu uzmudinošo saucieni: — Aiz manis, uz priekšu, puīši! — viņš aizrauj līdz pārējos kolchozniekus. Vitalijs Aizpurietis dienā ar zirgu apar 3 ha lielu platību. Trešā brigādē komunistu b. Cvetkova vadībā iesēti pirmie hektari kukuruzas. Teicami

šeit strādā posminieks komjaunietis Pēteris Zeps. Komunist Grugulis ir ne tikai visu darbu priekšzīmīgs darītājs, bet arī aktīvs lasītājs. Maz plašajā kolchoza bibliotēkā ir tādu grāmatu, ko nebūtu izlasījis b. Grugulis, — skaidrs, gūtās zināšanas viņam palīdz godam pildīt agitatora pienākumus.

Panākumi būtu vēl spīdošāki, ja tikpat aktīvi būtu pārējie komunisti.

Daudz vairāk partijas organizācijai varētu palīdzēt komuniste skolotāja b. Konstantinova. Taču viņas kvēlos agitatora vārdus kolchoznieki nedzird. Šajās karstajās pavasara sējas dienās viņa ieslēgusies skolas sienās.

Šeit vainojams arī pirmorganizācijas sekretars, kurš aizmirsis dot viņai partijas uzdevumu, taču pašai Konstantinovai liekas uzdevums skaidrs — skaļa avīzes nolasišana, pārruna vai referāts brigādē vai fermā nekad nav par lielu un par vēlu.

Sava vadīšanas nostāja jāmaina arī kolchoza priekšsēdētājam b. Černodubam. Ir pat gadījumi, kad b. Černodubam „nav laika“ ierasties partijas sapulcē. Jāatgādina viņam, ka Komunistiskā partija ir viena disciplina kā ierindas komunistam, tā arī vadītājam.

Partijas pirmorganizācijas spēks ir ciešas saites ar masām. To ņemot vērā, kolchoza „Zelta vārpa“ komunisti pilda un godam izpildīs savu priekšpulka lomu. J. Spulī

PILSĒTĀ AR ĻENINA VĀRDU

Attēlā: (no kreisās) Ļeņingrada. Krievu Sudraba zāle Valsts krievu muzejā. 2. attēlā: PSRS ZA krievu literatūras institūts (Puškina nams).

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Šajās dienās Čehoslovākijas laikraksts „Rude Pravo“ pamatoti atzīmēja: „Nav tādas nedēļas, kad starptautiskajā dzīvē nebūtu notikumu, kas atkal un atkal apliecinātu Padomju Savienības miermīlību, tās centienus novērst jauna kara draudus un darīt visu, kas ir tās spēkos, lai nostiprinātu mieru“. Šādu notikumu vidū svarīga vieta ir PSRS Augstākās Padomes aicinājumam Amerikas Savienoto Valstu un Lielbritānijas parlamentiem par atomieroču izmēģinājumu izbeigšanu un N. S. Čruščova sarunai ar amerikāņu avīzes „New York Times“ redaktoru Kettledžu.

Visiem labi zināms, ka mūsu zeme jau sen cenšas panākt drudzainās brunošanās izbeigšanu. Tomēr šī drudzainā brunošanās joprojām turpinās un joprojām notiek arī atomieroču izmēģinājumi. PSRS Augstākās Padomes deputāti izteica savas bažas par to, un PSRS Augstākās Padomes septītā sesija, kas beidzās 10. maijā, pieņēma aicinājumu ASV un Lielbritānijas parlamentiem. Pašreizējā starptautiskajā situācijā, teikts aicinājumā, PSRS, ASV un Lielbritānijas parlemen-

tiem „pilnīgi jāapzinās atbildība, kāda gulstas uz tiem par vispārējā miera likteni, par to briesmu novēršanu, kas draud cilvēcei“. PSRS Augstākā Padome aicina ASV un Lielbritānijas parlamentus palīdzēt panākt vienošanos starp šo valstu valdībām un mūsu Dzimteni „par atomu un udeņraža bumbu izmēģinājuma sprādzienu tūlītēju pārtraukšanu“. PSRS Augstākā Padome ierosina izveidot triju valstu parlamentu komiteju, kur apmainītos domām par iespējamiem ceļiem, kas novestu pie masveida iznīcināšanas ieroču izmēģinājumu izbeigšanas un šo ieroču aizliegšanas.

Visas pasaules vienlīdzīgi cilvēki un progresīvo sabiedrisko organizāciju pārstāvji PSRS Augstākās Padomes aicinājumu novērtē kā svarīgu priekšlikumu, kas sekmē starptautiskās situācijas uzlabošanu.

Plašas atsauksmes ārzemēs izraisījis Padomju Savienības centrālajos laikrakstos 14. maijā publicētais N. S. Čruščova saruna ar amerikāņu avīzes „New York Times“ redaktoru. Atbildot uz redaktora jautājumiem, N. S. Čruščovs, starp citu, tei-

ca, ka pašreizējais starptautiskais saspīlējums „galu galā reducējams uz divu lielvalstu — Padomju Savienības un Amerikas Savienoto Valstu attiecībām“ un ka nav tādu jautājumu, kurus PSRS un ASV nevarētu vienoties. Līdz ar to b. Čruščovs norādīja, ka „amerikāņu darbinieku vidū ir bezatbildīgi cilvēki, kas savu egoistisko mērķu labad piekopj avanturistisku politiku, ko tie sauc par politiku „uz kara robežas“ par spēka politiku“. Taču šāda politika ir pretrunā ar tautu, tai skaitā amerikāņu tautas interesēm. Biedrs Čruščovs uzsvēra, ka pretsvarā „politikai uz kara robežas“ mūsu zeme piekopj mieru nostiprināšanas politiku.

Mūsu zemes miera politikas nozīme ir vēl jo lielāka tāpēc, ka tā atbilst visu socialistiskās noietnes valstu ārpolitiskajai līnijai. Par to, starp citu, liecina rezultāti, ko devušas Padomju Savienības un Mongolijas Tautas Republikas (MTR) pārstāvju sarunas, kas beidzās 16. maijā Maskavā.

Sarunas demonstrēja abu valstu kopīgos uzskatus pašreizējās starptautiskās situācijas novērtējumā. Abas valdības, kā norādīts Padomju Savienības un Mongolijas kopīgajā paziņojumā,

uzskata, ka viens no galvenajiem starptautiskā saspīlējuma cēloņiem ir ASV agresīvo aprindu graujošā darbība pret socialistiskajām zemēm. Paziņojums atgādina, ka socialistisko valstu tautu lielā sadraudzība ir nesatricināms miera balsts, un uzsver Padomju Savienības un Mongolijas draudzības un sadarbības tālākas izvērsšanas svarīgo nozīmi. Pateicoties šai draudzībai un PSRS sniegtajai palīdzībai, Mongolijas Tautas Republikas ne atpalikušas zemes pārvērtušas par neatkarīgu tautas demokrātiskajai valsti. Mongoļu tauta, balstīdamās uz Padomju Savienības brālīgo palīdzību, guvusi ievērojamus panākumus socialistiskajā celtniecībā. Ar Padomju Savienības palīdzību pēckara gados Mongolijas Tautas Republikā attīstījušās vairākas jaunas rūpniecības nozares, tai skaitā kalnrūpniecība un naftas rūpniecība. Liela nozīme MTR turpmākajā ekonomiskajā attīstībā ir Transmongolijas dzelzceļam, ko izbūvējuši padomju celtnieki.

Padomju Valdība, ievērodama MTR valdības vēlēšanos, nolēmusi sniegt mongoļu tautai papildu palīdzību tautas saimniecības tālākās attīstības programmas realizēšanā. Padomju valdība piekritusi tuvākajos trīs

gados piegādāt Mongolijas Tautas Republikai daudz lauksaimniecības mašīnu un sniegt tai palīdzību vairāku rūpniecības uzņēmumu būvē. Lai MTR varētu samaksāt par iekārtu, mašīnām un materiāliem, ko tai piegādās PSRS, mūsu zeme piešķirs MTR valdībai kredītu 200 miljonu rubļu apmērā.

Mongolijas un Padomju Savienības sarunu rezultāti, kā arī iepriekš Maskavā notikušās mūsu pārstāvju sarunas ar citu tautas demokrātiskajām valstīm delegācijām liecina, ka aug socialistiskās noietnes valstu sadarbība un vienotība cīņā par komunistiskās sabiedrības uzcelsanu un par miera un starptautiskās drošības nostiprināšanu.

P. Griplins

Kļūdas izlabojums

Mūsu laikraksta š. g. 18. maija numurā rakstā „Par skolēnu ražošanas prakti kolchozos“ ieviesusies kļūda.

Pirmās slejas, trešajā rindkopā, 4. rindā no apakšas jābūt... 12 dienas, bet pilsētas skolu... un tālāk kā tekstā.

Redaktore H. JEROFEJEVA